

اطلاعاتی درباره کتاب یهودا Jude

کتاب یهودا آخرین رساله از مجموع رساله‌های عام و در کل از یک فصل و ۲۵ آیه تشکیل شده است. اگر چه یهودا بسیار مشتاق بود تا به خوانندگان این نامه در مورد رستگاری و نجات بنویسد، اما او احساس کرد که باید به جای آنها در مورد مردانی بنویسد که در میان جماعت ایمانداران در گردش هستند و فیض خدا را با افکار منحرف و بدعت آمیز خود به بیراهه می‌کشاندند. ظاهراً این معلمین دروغین در تلاش بودند تا ایمانداران را که توسط فیض، نجات یافته بودند متقاعد کرده و به آنها مجوز گناه کردن بدهند که چون به واسطه فیض نجات یافته‌اند بنابراین هر کاری که خواستند می‌توانند انجام می‌دهند و دیگر گناهی به حساب آنها منظور نخواهد شد.

نویسنده

مانند بسیاری از دیگر رساله‌های عام، این کتاب کوچک نیز عنوان خود را از نام نویسنده اقتباس کرده است. بسیاری از محققان کتاب مقدس یهودا برادر ناتنی عیسی را بواسطه دلایل مستند به عنوان نویسنده این رساله مورد پذیرش قرار می‌دهند. نویسنده خود را ”برادر یعقوب“ معرفی می‌کند (۱: ۱)، پس او نمی‌توانسته یهودایی باشد که شاگرد مسیح بود زیرا اگر اینطور بود حتماً عنوان خود را اعلام می‌کرد؛ ولی از آنجا که خود را برادر یعقوب اعلام می‌کند لذا با عیسی رابطه خویشاوندی داشته است. یهودا نیز مانند برادر خود یعقوب، تا زمانیکه عیسی بر روی زمین بود به او ایمان نیاورد اما پس از مرگ و قیام مسیح به او ایمان آورده و پیرو مسیح شد. او از شهری به شهر دیگر رفته و خبر خوش انجیل را اعلام می‌کرد.

زمینه

یهودا در این نامه به کسانی هشدار می‌دهد که اجازه حضور در کلیسا را داشته و فیض خدا را از راه اصلی آن منحرف کرده و ”عیسی مسیح آقای واحد و خداوند ما را انکار می‌کنند“ (۱: ۴). یهودا عباراتی از عهد عتیق را مورد استفاده قرار می‌دهد تا در مورد این ”لکه‌های“ ننگ در کلیسا هشدار دهد. او در نامه خود به دفعات متعدد این افراد خدا شناس را که ”جسد خود را نجس می‌سازند“ و ”خداوندی را خوار می‌شمارند“ محکوم می‌کند (۱: ۸). یوحنا مسیحیان را به ادامه زندگی خدا پسندانه و محبت نمودن نسبت به چنین افرادی ترغیب می‌کند، در برخی از موارد، با استدلال با آنها برخورد شود و در سایر موارد، آنها را ”از آتش بیرون کشیده، برهانید“ (۱: ۲۳). یهودا رساله خود را با یکی از زیباترین ستایشات در تمام کتاب مقدس به پایان می‌برد (۱: ۲۴-۲۵). یهودا برادر یعقوب بود و او احتمالاً این نامه را در تاریخی مابین سالهای ۶۵ تا ۸۰ میلادی نوشته است.

تاریخچه

تعیین تاریخ نگارش کتاب یهودا بسیار دشوار است، در درجه اول مسائل سنتی و تاریخی و جزئیات شخصی در متن این کتاب بسیار اندک است و در ثانی در این رساله از هیچ فرد و یا مکان خاصی نیز نام برده نشده است. یکی از نشانه‌های موجود امروزی برای تعیین تاریخ نگارش این کتاب، همانا شباهت چشمگیر این کتاب با رساله دوم پطرس است. از آنجا که پطرس اولین رساله خود را در بین سالهای

۶۴-۶۶ نوشت، از اینرو احتمالاً یهودا نیز رساله خود را در سالهایی مابین ۶۷ تا ۸۰ میلادی نوشته است.

کاربرد

یهودا در رساله خود بر ضرورت محکوم نمودن معلمان دروغین و حذف آنها از کلیسا تاکید بسیار زیادی دارد. محتوای عبارات در این رساله نشان می‌دهد که یهودا وقت را در چنین مواردی بیهوده تلف نمی‌کند؛ او در میان جماعت کلیسا عملکردهایی را می‌بیند که درخور محکومیت هستند، رد نمودن اقتدار خدایی مسیح، و به دنبال خشنودی خود بودن از جمله اینگونه اعمال بودند. یهودا در واکنش نسبت به این خطایا، تصاویر بسیاری از کتاب مقدس را به ترتیب نشان می‌دهد تا برداشت خود را از آنها کاملاً روشن سازد؛ از کشته شدن هابیل به دست برادرش قائن گرفته تا مجازات مردم گناهکاری که سدوم و غموره را آلوده کرده بودند (۱: ۷، ۱۱).

برای کسانی که فکر می‌کنند کتاب مقدس صرفاً یک نوشتار تاریخی است، کتاب یهودا در سراسر قرنهای گذشته تا به امروز چنان واضح و روشن بوده که گویا هفته گذشته نوشته شده است. در حالی که این رساله یکی از کوتاه‌ترین کتابها در مجموعه کتاب مقدس است اما دارای پیام قدرتمندی در این فضای کوچک است.

منبع: رازگاه